

[Ministeren for offentlige arbejder]

mende år sker en udbygning af P & Ts radiokædenet. Dette hænger sammen med, at satellitten og radiokæderne skal bruge de samme frekvenser. Frekvensspektret er som bekendt en stærkt begrænset ressource, som må udnyttes intensivt. Hvis der skal være fri modtagning overalt i landet fra kommunikationssatellitter, vil det betyde, at man må vælge andre frekvenser for de fremtidige radiokæder. Man bliver derved nødt til at bruge et højere frekvensleje, som kræver dyrere anlæg og flere antennemaster.

Regeringens lovforslag bygger på mediekommissionens flertals anbefaling, og der regnes med nedtagning ved 13 centrale termineringspunkter, hvorfra den videre fordeling sker i telefonselskabernes net til de enkelte antenneforeninger, som ønsker at få leveret programmerne.

Det vil naturligvis ikke være muligt for telefonselskaberne at have fremføringsnettene klar, umiddelbart når lovforslaget forhåbentlig inden længe er vedtaget. Udbygningstakten vil blive afpasset efter de ønsker, der fremkommer fra antenneforeningerne om levering af programmerne.

Som et direkte svar til forespørgeren kan jeg derfor sige, at regeringen ikke vil forhindre fællesantenneforeninger i at fordele TV- og radioprogrammer fra kommunikationssatellitter til fællesantenneanlæg. Tværtimod vil disse antenneforeninger altså få al tænkelig støtte til opnåelse heraf fra televirksomhedernes side.

Derimod er det i almindelighed ikke hensigten, at de enkelte fællesantenneforeninger skal opsætte egne modtagestationer til at nedtage programstoffet direkte fra kommunikationssatellitter. Dette hænger sammen med de tekniske omstændigheder, som jeg netop har omtalt.

Kommunikationssatellitter er telesatellitter, som også fører anden trafik, hovedsagelig anden trafik end TV-programstof, og det er nødvendigt, at der ikke finder uautoriseret modtagning sted. Danmark er deltager i internationale aftaler og konventioner til sikring af, at den fornødne hemmeligholdelse sikres brugerne af teletjenesterne. Dette sikres mest effektivt ved den valgte løsning.

Det siges ofte, at det alene er i Danmark, at der er problemer af denne art. Dette er naturligvis ikke rigtigt. Det fremgår af oplysninger, som P & T har indsamlet nu i anden

halvdel af april måned i år, at forstyrrelsesproblemerne er helt de samme i næsten alle europæiske lande, men udbygningstakten på radiokæder kan være forskellig i forskellige lande. Lovgrundlaget er ligeledes forskelligartet i de vesteuropæiske lande, men generelt er det således, at det ikke er enhver tilladt at modtage signaler fra kommunikationssatellitter, hvilket er i overensstemmelse med de af mig før nævnte internationale aftaler på området.

Jeg kan oplyse, at der i Finland, Norge, Belgien og Østrig er tale om nogle få modtagere, som de nævnte landes P & T har fuld kontrol med. I Belgien og Østrig er det post- og telegrafvæsenet, der opretter og driver disse modtagestationer. Det finske P & T ejer nogle af stationerne og har dispositionsretten til de øvrige. I Norge har modtagerne været private under en forsøgsordning, men en permanent ændring, nemlig således at de bliver P & T-ejede, overvejes netop for tiden i Norge.

I Tyskland er det Bundespost, som etablerer modtagestationerne. For hele Tyskland vil der antagelig blive tale om ca. 85 stationer. Det svarer nogenlunde til den danske situation, hvor der regnes med 13 stationer i alt. I Østrig, har jeg fået oplyst, har man allerede nu fået problemer med at finde blot 8 uforstyrrede pladser til placering af de 8 stationer, som det østrigske P & T har planlagt til dette formål. Det billede, der her viser sig af forholdene i andre lande, svarer meget godt til det, der gælder i Danmark.

Jeg skal så afslutningsvis henvise hr. Poulsgaard selv og andre, der måtte være interesseret, til at genlæse det spørgsmål – og dets besvarelse – som hr. Poulsgaard stillede mig her i salen den 11. april 1984. Det er fra sp. 4190 og fremefter.

Jeg giver denne henvisning af to grunde, dels fordi jeg dér har givet en oplysning, som jeg ikke lagde meget vægt på, som jeg også siger i mit svar – det er sp. 4192 – men som kun er delvis rigtig, idet jeg på det tidspunkt var orienteret om, at den franske TV-5-satellit ikke ville blive gratis.

Det viser sig, så vidt vi ved i dag – noget helt sikkert kan ikke siges – at den pris, der eventuelt vil blive opkrævet, er så lav, at den kun går i øre, og at det derfor nok vil være rigtigt at sige, at den praktisk taget vil være gratis. Ikke fordi jeg tror, denne kanal har